

6 augustus 2023 (18de zondag door het jaar)

Anton Milh o.p.

Beste broeders en zusters,

In geïndustrialiseerde landen als België kennen we het fenomeen van lichtvervuiling. Wie ons op een nachtelijk uur vanuit de ruimte bekijkt, ziet ons land oplichten. Straatverlichting, fabriekslampen, lasers en spots in bars en discotheken. Het lijkt wel alsof het nooit meer echt donker wordt. Trouwens ook niet in mijn eigen kamer – en u moet er maar eens op letten bij u thuis: er is altijd wel een apparaat met een lampje aan, dikwijls om aan te geven dat het... uit staat. Op het vlak van licht zijn we zo verwend dat we ons er niet meer over kunnen verwonderen.

Nochtans wordt licht van oudsher geassocieerd met het goddelijke. In het boek Genesis is licht het eerste dat God scheidt. In de Psalmen wordt zijn Woord “een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad” genoemd. In het Evangelie volgens Johannes, waarin regelmatig gespeeld wordt met het beeld van licht en duisternis, noemt Jezus zichzelf het “licht van de wereld”. Als je erover mediteert, is licht inderdaad een formidabel beeld om over God te spreken. Licht geeft leven: zonder licht groeien planten niet en kunnen dier en mens niet leven. Licht is een constante in het universum: het reist steeds aan driehonderdduizend kilometer per seconde. Licht is gewichtloos. En wie licht laat afbuigen, ziet honderd-en-een kleuren, ook al verandert het licht zelf niet. Maar licht kan ook confronterend worden ervaren. Het is pas in het licht dat ik mijn schaduw

zie. Het licht wijst ons op de duisternis, een duisternis die ook de onze kan zijn.

Op het feest van de Transfiguratie of de Gedaanteverandering, dat we vandaag vieren, openbaart God zich in Jezus als licht. Waarom? De intocht in Jeruzalem is niet veraf meer. Hij zal er lijden en dood ondergaan, en zo ook de leerlingen. Regelmatig zal Hij er hen voor waarschuwen. Je wilt aan mijn rechterhand zitten? Maar kan je ook de beker drinken die ik zal moeten drinken? Wanneer Jezus zegt dat de Mensenzoon pijn en lijden zal moeten ondergaan, en Petrus hier opstandig op reageert, vermaant Hij hem: “ga weg, Satan!” Dat de weg die Jezus en zijn leerlingen moeten gaan, de weg die ook wij moeten gaan, dus niet de eenvoudigste is, wordt voldoende uitgedrukt. Maar Jezus is het niet te doen om de pijn, Hij is geen dolorist. Jezus is geen superman, die opschept hoeveel lijden Hij wel niet om de wereld kan verdragen. Wel integendeel, Hij gaat eraan kapot. Wat Jezus wil doen is ons tonen waar zijn weg heen leidt. Naar de verheerlijking, naar de Verrijzenis. Een weg, dikwijls langs duisternis, maar die leidt naar het licht. Thomas van Aquino schrijft dat Jezus van gedaante verandert voor zijn leerlingen zoals men voor een boogschutter een doel voorhoudt. Zonder doel schiet de boogschutter maar in het wilde weg. Stel u een schietkraam voor op de kermis zonder kalken pijpjes; tamelijk zinloos. Maar met de Gedaanteverandering toont Jezus ons het doel, de uiteindelijke bestemming van zijn weg. Dit is waar het om te doen is, dit is waartoe de leerlingen en ook wij zijn uitgenodigd: thuiskomst bij onze God, die Licht is.

Licht is dus het einddoel, maar ook de weg. In zijn eerste brief aan de christenen van Thessalonike roept Sint Paulus hen op om niet ingedommeld, als nachtelijke slapers te leven, maar wakker, scherp en aandachtig, als kinderen van de dag, als kinderen van het licht. Navolgers van Jezus moeten het licht van de wereld zijn, de lamp zijn die niet onder de korenmaat, maar op de standaard staat. En dat kan door kleine daden van medemenselijkheid. Een woord van troost of aanmoediging, een helpende hand. Of zoals het wordt verwoord in dat prachtige gedicht: “... voor het raam van mijn woning, een vlam in de nacht: dat wie verdolen mocht, richt zijn schreden naar het Huis van Toevlucht”. Wie zo leeft, brengt licht en leven binnen in deze wereld. Wie

zo leeft, is reeds gedeeltelijk getransfigureerd, heeft zich al gedeeltelijk met de Verrijzenis bekleed. Wie zo leeft, kan zich nu al laven aan dat prachtige visioen eens te worden opgenomen in Gods licht. Want daar, bij Hem, “zal geen nacht meer zijn, en zij behoeven geen licht meer van lamp of zon, want God de Heer zal over hen lichten, en zij zullen heersen in de eeuwen der eeuwen”, zoals Johannes schrijft in zijn boek Openbaring. Amen.